

מסכת חולין

פרק ד משנה ד

בְּהַמָּה הַמְקֻשֶּׁה לִילֵד, וְהוֹצִיא עַבְר אֶת יָדו וְחַטָּה וְאַחֲר כֵּה שְׁחַט אֶת אָמו, הַבְּשָׂר טָהוֹר. שְׁחַט אֶת אָמו וְאַחֲר כֵּה חַטָּה, הַבְּשָׂר מֵגַע נְכָלה, ذְּבִרֵי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אֹמְרִים, מֵגַע טִירָה שְׁחוֹטָה. מַה מְצִינו בְּטִירָה שְׁשִׁחִיטָה מַטְהָרָתָה, אָף שְׁחִיטָה בְּהַמָּה פְּטוּרָת אֶת הָאָבָר. אָמַר לְהָם רַבִּי מַאיָּר, לֹא, אָם טְהָרָה שְׁחִיטָה טִירָה אֶתְהָ, ذְּבִר שְׁגָופָה, פְּטוּרָת אֶת הָאָבָר, ذְּבִר שְׁאַיְנו גוֹפָה. מִבָּין לְטִירָה שְׁשִׁחִיטָה מַטְהָרָתָה. בְּהַמָּה טְמֵאָה אָסֹורָה בְּאֲכִילָה, אָף טִירָה אָסֹורָה בְּאֲכִילָה. מַה בְּהַמָּה טְמֵאָה אֵין שְׁחִיטָה מַטְהָרָתָה, אָף טִירָה לֹא תְטַהְרֵנָה שְׁחִיטָה. לֹא, אָם אָמְרָת בְּבַהֲמָה טְמֵאָה שֶׁלֹּא הִיתָה לָה שָׁעָת הַכְּשָׁר, תָּאָמַר בְּטִירָה שְׁהִיתָה לָה שָׁעָת הַכְּשָׁר. טַל לְכָה מַה שְׁהִבָּאת, הַגִּיר שְׁגַוְלָה טִירָה מִן הַבָּתוֹן מִבָּין. לֹא, אָם אָמְרָת בְּבַהֲמָה טְמֵאָה שֶׁכְו אֵין בְּמִינָה שְׁחִיטָה, תָּאָמַר בְּטִירָה שְׁיִש

בְּמִינֶה שְׁחִיטָה. בְּנו שְׁמַנֵּה חַי, אֵין שְׁחִיטָתו מִתְהַרְתּו, לְפִי שְׁאֵין
בְּמִינֹו שְׁחִיטָה: